

helt nøjagtig, viser, at Danmarks toldindrømmelser berører ca. 35 pct. af Danmarks samlede import i 1948; dette tal fordeler sig med ca. 20 pct. på binding af gældende toldfrihed, ca. 10 pct. på binding af gældende toldsats og ca. 5 pct. på nedsættelser af gældende toldsats.

Når de ydede toldnedsættelser berører en så ringe del af Danmarks samlede import, skyldes det i første række, at blandt de lande, der deltog i Annecy-konferencen, var Danmark det land, der havde det laveste toldniveau. Således udgjorde tolden i 1947 kun 3,5 pct. af samtlige importerede varers værdi og 7,8 pct. af de toldpligtige varers værdi. Endvidere kunne man fra dansk side henvise til, at Danmark i modsætning til flere andre lande, hvis toldtariffer ligesom Danmarks fortrinsvis bygger på væggtoldprincippet, ikke har forhøjet toldsatserne i forhold til de stedfundne prisstigninger under og efter krigen, og at dette betød, at tolden i forhold til den samlede imports

værdi var faldet fra 8,1 pct. i 1938 til de ovenanførte 3,5 pct. i 1947.

Det toldtab, som de ydede toldnedsættelser vil medføre, er på grundlag af importen i 1948 beregnet at ville udgøre ca. 4,1 millioner kroner årlig. Dette toldtabs fordeling på de vigtigste varegrupper vil fremgå af opstillingen i bilag D.

Det tab i beskyttelsesmæssig henseende, som dansk produktion vil lide som følge af de ydede nedsættelser, lader sig derimod ikke udtrykke talmæssigt, og en vurdering heraf må i høj grad bero på et skøn.

De aftalte toldbindinger vedrører i overvejende grad råvarer til industri og landbrug samt maskiner og halvfabrikata til industrien og landbrugsmaskiner. Da de bundne satser for maskingruppen er værditoldsats, vil prisændringer ikke forrykke beskyttelsesgraden, hvilket kan blive tilfældet for de varer, for hvilke væggtoldsats er blevet bundet.